

De minister van Justitie
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

132370.3 VI

Den Haag, 1 december 2004

Zeer geachte heer Donner,

De bijzondere commissie voor de JBZ-Raad wenst vragen aan u voor te leggen met betrekking tot:

1. *ontwerpkaderbesluit over bewaring van gegevens die zijn verwerkt en opgeslagen in verband met het aanbieden van openbare elektronische communicatiediensten of gegevens van communicatienetwerken m.h.o.o. het voorkomen, onderzoeken, opsporen en vervolgen van strafbare feiten, daaronder begrepen terrorisme*, o.m. geagendeerd onder nummer B4 van de JBZ-Raad van 19 november jl. en B6 van de JBZ-Raad van 2 december 2004;
2. *ontwerpkaderbesluit betreffende Europees bewijsverkrijgingsbevel ter verkrijging van voorwerpen, documenten en gegevens voor gebruik in strafprocedures*, geagendeerd onder nummer B4 van de JBZ-raad van 2 december 2004;
3. *beschikking betreffende de uitwisseling van informatie en de samenwerking op het gebied van strafbare feiten van terroristische aard*, geagendeerd onder nummer B8 van de JBZ-Raad van 2 december 2004.

Ad 1.

In de annotatie bij de JBZ-Raad van 19 november jl. over dit onderwerp gaf u aan dat de vragen omtrent de reikwijdte van de bewaarplicht, en de gewenste harmonisatie van gegevens zouden worden voorgelegd aan de Raad. Uitgangspunt is volgens u dat een evenwichtige regeling van een bewaarplicht van verkeersgegevens wordt getroffen, waarbij voor wat betreft de reikwijdte van de bewaarplicht en de bepaling van de bewaartermijnen rekening moet worden gehouden met de huidige praktijk van telecommunicatieaanbieders en de kosten die uit een bewaarplicht voortvloeien. Voor een evenwichtig eindresultaat is het tevens van belang dat de behoeftes van de opsporingsdiensten op nationaal niveau nader in kaart worden gebracht.

De JBZ-commissie hecht aan een transparante, goed onderbouwde afweging van belangen teneinde zelf in de gelegenheid gesteld te worden de noodzakelijkheid en proportionaliteit vast te kunnen stellen van het uiteindelijk vast te stellen kaderbesluit.

1. Kunt u aangeven of de bewaarplicht - van in het bijzonder internetproviders - zodanig zal zijn dat de verkeersgegevens van alle burgers, verdacht of niet, beschikbaar zullen moeten worden gesteld. Zoals bekend leveren deze verkeersgegevens een uitermate privacygevoelig beeld van individuen die op internet websites bezoeken en e-mailberichten versturen en ontvangen. Hoe verhoudt zich de stelselmatige opslag van informatie over het (tele)communicatieverkeer van alle burgers ten opzichte van de opsporing van een relatief beperkt aantal criminelen? Dreigt niet het gevaar dat de grenzen van de proportionaliteit worden overschreden?
2. De vraag is ook of betrokkenen in kennis worden gesteld van het raadplegen van dergelijke gegevens. Kunnen dergelijke gegevens op grote schaal worden vergaard zonder dat de rechtmatigheid daarvan daadwerkelijk getoetst kan worden en dus zonder dat betrokkenen zich hiertegen kunnen verzetten? Is er sprake van enige begrenzing?
3. De kosten van de bewaarplicht zullen afhankelijk zijn van de uiteindelijk vast te stellen termijnen en de omvang van de gevraagde verkeersgegevens. Ten behoeve van een kosten-batenanalyse zou het evenwel raadzaam zijn enkele scenario's door te rekenen.
4. De vraag is bovendien wat de bulk informatie zou opleveren voor het opsporingsonderzoek en of er wel voldoende mankracht beschikbaar is om ook maar een fractie van de beschikbaar te stellen informatie door te lichten.
5. Kunt u de noodzaak van het beschikbaar stellen van verkeersgegevens nader onderbouwen?
6. Het lijkt wenselijk te kunnen beschikken over gegevens over de effectiviteit van het kunnen beschikken over telecommunicatiegegevens om een afweging te kunnen maken of met andere, minder ingrijpende middelen een vergelijkbaar resultaat kan worden behaald (subsidiariteittoets).

Ad 2.

De commissie heeft commentaar ontvangen van de Permanente Commissie van deskundigen in internationaal vreemdelingen-, vluchtelingen- en strafrecht met betrekking tot dit ontwerp kaderbesluit. Een aantal vragen wenst de commissie aan u voor te leggen.

1. De vraag is waarom het onderhavige ontwerp kaderbesluit - i.t.t. het kaderbesluit inzake het Europees Arrestatiebevel - geen voorziening kent om in de aangezochte lidstaat een verzoek af te wijzen wegens *schending van de grondrechten* en fundamentele rechtsbeginselen, zoals die zijn neergelegd in artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie?
2. De gronden voor afwijzing van een verzoek zijn in het voorstel voor het bewijsverkrigingsbevel minder ruim dan bij het Europees Arrestatie Bevel (art. 3 e.v.

kaderbesluit Europees Arrestatiebevel). Dit geldt met name voor het vereiste van de *dubbele strafbaarheid* (art. 18 ontwerp bewijsverkrijgingsbevel). In art. 24 lid 2 en 3 van het voorstel is geregeld dat - na een overgangsperiode van vijf jaar – deze voorwaarde zelfs geheel verdwijnt, behalve bij doorzoekingen. Wat is de motivatie hiervoor?

Kan het gevolg zijn dat – in geval van extraterritoriale rechtsmacht van de verzoekende staat - de aangezochte staat zou moeten meewerken aan bewijsgaring over handelingen die in de aangezochte lidstaat zijn verricht, hoewel ze daar niet strafbaar zijn?

3. Zou het niet wenselijk zijn de mogelijkheid te creëren, dat - na het vergaren van de bewijsmiddelen (anders dan via huiszoeking) door de aangezochte staat - het verzoek zelve (*het formulier*) aan de verdachte of een derde *ter hand wordt gesteld*, in verband met het mogelijk indienen van bezwaren en beroepen?
4. In de verdragsregels, die door de invoering van het Kaderbesluit komen te vervallen (art. 23 ontwerp), zijn door Nederland vaak *voorbehouden* gemaakt. Kan worden nagegaan welke voorbehouden zijn gemaakt en kan worden aangegeven, waarom die thans niet meer hoeven te gelden?
5. Zou volstaan kunnen worden met vertalingen naar Engels of Frans? De ervaring leert, dat vertalen van verzoeken met bijlagen, van de gevonden documenten en van de processen verbaal van het justitieel handelen in de aangezochte lidstaat relevante vertragingen in de procesgang oplevert, alsmede fouten en misverstanden veroorzaken kan.
6. Aandacht wordt gevraagd voor een realistische termijn van inwerkingtreding.

Ad 3.

1. Zou in de ontwerpbeschikking niets geregeld moeten worden met betrekking tot verjaringstermijnen in relatie tot de zwaarte van het misdrijf.
2. Ook sepots komen in het register voor. Wordt informatie over sepots ook betrokken in de uitwisseling van informatie?

Namens de voorzitter van de bijzondere commissie voor de JBZ-Raad,

W.A.J.M. van Dooren

Griffier van de bijzondere commissie voor de JBZ-Raad